

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Judovska popačenost.

V.

Kar se tiče delavskega stanu, hoče mo omeniti le še dva izgleda, kajti ako bi jih tudi več naveli, vender ne bi s tem nič več dosegli, nego to, da bi se uverili, da so si v bistvu vsi izgledi podobni, kakor jajce jajcu.

Pomudimo se še v Florisdorfu. Tu je predilnica in tkalnica, kjer izdelujejo zraven jutensko blago, in tu se godi delavcem še huje, nego drugod. Očividci nam pripovedujejo, da delavci in delavke, zvečine dekleta četrinajstih do sedemnajstih let, o katerih smemo reči:

Komaj si stara štirinajst let,
Pa že zahajaš sama mej svet,

delajo ves božji dan in si prislužijo jedva kakih 60 kr. na dan. Ob nedeljah jih sicer ne silijo delati, a kdor ne pride v nedeljo v tvornico, odpuste ga iz službe. Tvorнице lastniki so tako oderuški, da delavkam odtegujejo od služnine, ako se zlomi kaka igla! Sam poročevalec je videl na svoje oči, da so delavci, zlasti delavke tako slabe, blede in obnemogle, da takorekoč kar lakote pomirajo. Stanovanja so jim slaba, revna in nesnažna, bolj brlogom, nego človeškim stanovanjem podobna. Preveč jih stanuje skupaj. In kaj mora biti takemu življenju nasledek? Kaj drugo nego to, da ljudstvo pada v brezno moralne popačenosti, da tam, kjer so vsi temelji društvenega organizma izpodjedeni, da tam ne more uspevati lepo čisto življenje. Človeka res srce boli, ko gleda to žalostno podobo društva, kajti ako je kje treba brze pomoči, to je je gotovo tukaj nujno potreba, da se zacelijo in odstranijo ljute rane bednega društva.

In delničarji teh tvornic? Kaj njih podjetniki? Ti so Judje in imajo od podjetja do čistih 20%! Jud bogati o krvi siromaka kristjana, o žuljih njegovih. V toli velikih razmerah ne vidimo še delavca v svoji ožji domovini. Imamo sicer nekaj tvornic in vemo, kako se dela v njih in kako se živi izven njih. Ako bi romanopisec hotel zajemati snovi svojim delom iz teh krogov, torej iz tega življenja,

predočeval bi nam same temne slike, kakeršnih ne gleda rad človek, ki mu je gmotna in etična blaginja naroda največje načelo v društvenem življenji. Utegnil bi nam morda še kdo očitati, da hujskamo, zato se odvrčamo od tega predmeta upajoč, da je mej nami mož, pozvanih v to po zakonu in človekoljubju, da čujejo o gmotnih, še bolj pa o etičnih načelih. Vera, največji božji dar, katera izliva v človeška srca najplemenitejše čute o blagovernosti in lepem društvenem življenji; vera, pravimo, izpodkopana je v teh krajih, to je morda obče znano, in zato nam je treba vrlih, požrtvovalnih mož, kateri naj bi stopili v te kroge ter naj bi z blagodejno močjo krščanskih načel uplivali na srca. Ako v obče smemo pri katerem narodu, torej tudi pri Slovencih, govoriti o pešanji vere, bolje o hiranji krščanskih načel, moramo priznati, da je zlo skrito mnogo nižje, nego se rado očita, v nižjih stanovih, osobito v tistih, katere tare revščina. Na to stran se je treba obrniti, tu je treba celiti rane, tu je treba iskrenih in ognjevitih blagovestnikov, da z močjo krščanskih načel odvrnejo zlo, da nam ne razjé širših krogov.

Mej delavci in delodajalci nastalo je že toliko protivje, da delavec nosi težko in preteško breme. Brezmejno izobilje in nezmisljeni luksusi Judov na jedni strani, a na drugi strani delavcev beda in brezmejna revščina, to je protivje, stanje mej delodajalci in delavci dandanes. Neverjetno je, da se je mogel ustvariti tak položaj. In da je to razmerje nastalo, to je le nasledek tega, ker so danes Judje iztrgali krščanskim trgovcem produkcijo iz rok. Ko pa se jim je to posrečilo, postali so Judje samopašni, hočejo le bogateti in bogate res, odkar so v kot potisnili krščanske elemente.

Uzemimo za vzgled Dunajske šivilje prodajalce perila. Neki Dunajski list, kateremu so razmere dobro znane, poroča nam naslednje.

Za dvanajst moških srajc dobiva šivilja na Dunaji 2 gld. 50 kr. Pri tem mora si šivilja konic, ki ga porabi za 12 srajc (10 do 12 kr.), kupiti in plačati sama, tako da jej ostane le 2 gld. 40., to je 20 kr. od srajce. Ako računamo blago

po 85 kr. in za pranje srajce 20 kr., vidimo, da stane srajca producenta 1 gld. 25 kr., in ta srajca prodaje se potem v prodajalnici po 2 gld. 20 kr. Potem takem ima producent čistega dobička 95 kr. od komada, to je 76%. Pri tem mora šivilja pridno delati in ako šiva 12 ur na dan, more si zaslužiti le 50 do 75 kr. na dan.

Uzemimo zdaj, da potrebuje šivilja za življenje, in sicer:

na dan za stanarino	17 kr.
kavo za zajutrek s kruhom	8 „
kos kruha pred poludne	2 „
o poludne: juho, sočivje in kruh	12 „
kos kruha popoldne	4 „
kos kruha za večerjo poleg sočivja ali kave	8 „
petrolej	5 „
torej vkupe na dan 56 kr.	

Ako uvažimo, da pri teh potrebščinah nismo uračunali troškov za kurjavo, obleko, čevlje itd., potem bomo pač spoznali, da ima producent ogromne odstotke, dočim mora delavka stradati. In koliko je še šivilj, ki še tolikega zaslužka nimajo! Ako si katera hoče več prislužiti, mora delati po 18 ur na dan. Toliko pa ne more nobena, vsaj za delj časa ne, ker si s tolikim delom mora izpodkopati zdravje.

Poprek so producenti perila na Dunaji Judje, katere je moči že na tem spoznati, da prodajejo blago po tucetih. Dunajčani so to izpredvideli in osnovali so že nekaj trgovin, kjer delavkam dobro plačujejo in kjer se producenti zadovoljujejo s poštenimi odstotki. Nekateri listi agitujejo za te krščanske trgovine, opozarjajo na nje, in tako je pač vsaj upati, da se utegnejo krščanski kupci navaditi na krščanske trgovine in da ne bodo kupovali pri tistih Judih, ki zlorabijo delavke. Samo tako je mogoče pomagati delavkam, kajti zakonodavstvo jim ne more tu pomagati, dokler se zmatra šivanje srajc za hišno obrtnost.

Jednakih slučajev, le v manjši meri, imamo tudi v Ljubljani, kar najbolj vedo judovski konfekcionarji. Istina je, da se pri teh Judih, ki „delajo“ le s kapitalom dobiva vse po nizki ceni; ali istina

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)

I.

...ski kirasirski polk prebival je v 1829. l. v selu Kirilovi, K...ske gubernije. To selo bilo je s svojimi hišicami in skednji, z zelenimi konopljinimi njivami in suhimi rakitami od daleč podobno otoku sredi nepreznega morja razoranih, črnozernih njiv. Sredi sela bila je majhna mlaka vedno pokrita z gosjim perjem, z blatnimi razritimi bregovi. Sto korakov mlake na drugi strani ceste dvigalo se je visoko gospodsko leseno poslopje, davno prazno in z žalostjo nagnivši se na stran. Za poslopjem raztezal se je zanemarjen vrt. Na vrtu rastle so stare, brezplodne jablane, visoke breze posejane z vranjimi gnezdi. Na konci glavnega drevoreda, v mali hišici (bivši gospodski kopeli) živel je slaboten dvornik, in se opotekal vsako jutro po stari navadi pokašljuje čez vrt v gospodske sobe, dasi ni bilo v njih ničesar streči, razen dvanajstoric belih stolov obitih z obledelim suknom, dveh velikih kostnov na krivih nožicah z medenimi ročaji, štirih luknjastih slik in jednega črnega Arabca od albastra z odbitim nosom. Gospodar tega

doma, mlad in neskrben človek živel je ali v Peterburgu ali za mejo — in popolnoma pozabljal svojega posestva. Dobil je je pred osmimi leti od starega strica poznatega nekda v vsi okolici radi odličnih likerjev. Prazne, temnozelene butilje valjale so se še sedaj v shrambi ob jednom z razno starino, malo popisanimi zvezki v pisanih zavitkih, starinskimi steklenimi lestenci, dvorjansko obleko iz časa Katarine, zarjavelim mečem z jeklenim ročajem itd. V jednom iz kril nastanil se je polkovnik, ženat človek, visoke rasti, redkobeseden, teman in zamišljen. V drugem krilu stanoval je poljški pobočnik, občutljiv in navdušen človek, ljubitelj cvetic in metuljev. Društvo gg. častnikov... polka ni se odlikovalo od drugih polkov. V številu njegovem bili so dobri in slabi, pametni in prazni ljudje... Mej njimi slul je neki Avdž Ivanovič Lučkov, stabni ritmojster, za pretepin. Lučkov bil je male rasti, ne grd. Obraz imel je majhen, rumenkast, suh, lase mehke, črne, poteze na obrazu navadne in temne oči. Rano postal je sirota in zrastel v sili in potrebi. Po cele tedne vedel se je tiho... a najedenkrat — kakor bi ga bil vrag obsedel: loti se vsega, preseda vsem, vsem zrè naglo v oči — no in izzivlja na boj. Sicer pa se Avdž Ivanovič ni ogibal svojih tovarišev, a družil se je le z navdušenim pobočnikom. Kvartal ni in vina ni pil.

V maju leta 1819., ne dolgo pred početkom naukov, prišel je v polk mlad kornet Fedor Fedorovič Kister, ruski dvorjan nemškega pokolenja, jako belolas in jako skromen, olikan in načitan. Do dvaindvajsetega leta živel je v roditeljski hiši pod krili matere, babice in dveh tet. Stopil je v vojaško službo jedino na željo babice, katera niti pod starost ni mogla videti brez nemira belih sukenj... Služil je brez sosebne ljubezni, a marljivo izvrševal je točno in dobro svojo dolžnost. Oblačil se ni gizdalinsko, a čisto in po predpisu. Prvi dan svojega prihoda javil se je Fedor Fedorovič pri načelnikih, potem jel je urejati svojo sobo. Prišel je s saboj cenene preproge, pregrinjala, police itd. nalepil vse stene, dveri, napravil razne pregraje, ukazal očistiti dvorišče, prestrojil konjušnjo, kuhinjo, odmenil je tudi kraj za kopél... Cel teden je delal, zato pa je potem bilo prijetno ustopiti v njegovo sobo. Pred oknom stala je prostorna miza pokrita z raznimi stvaricami. V voglu bila je polica za knjige z doprsnima kipoma Schillerja in Goetheja. Na stenah viseli so zemljevidi in lovsko orožje. Poleg mize stala je lepo razvrščena vrsta pip z lepimi ustniki. Na tleh ležala je preproga. Vse dveri zaklepale so se s kjučanico, okna zavešala se z zavesami. Vse v sobi Fedora Fedoroviča dihalo je red in čistoto. Kako drugače je

je tudi, da je njih blago tako slabo, da še tega denarja ni vredno. Ali ker je ceneno, leta in kar pada naše ljudstvo v judovsko prodajalnico. Ubogi krojač, ki mora Judu šivati obleko za majhen denar, strada z ženo in otroci, ker kristjan mu ne da dela, ker kristjan naročuje obleko pri Judu! Judovsko blago je nesolidno. Jud zahteva od krojača, da se sukinja le skupaj drži.

V obče je znana tožba, da krojači zadnja leta propadajo, in znana je istina, da imamo malo krojačev, ki bi kaj bili. Moški in ženske, vse kar pada v judovsko prodajalnico, in Judu se pri tem tako dobro godi, da še v svojo prodajalnico ne zahaja.

Kaj hočemo torej storiti, da bude bolje? Prvič, drugi in tretjič: ne kupujmo pri Judu.

— st —

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 20. februarja.

Na dnevnem redu:

1. Poročilo odseka budgetnega o predložitvi vladni tikajoči se olajševanja pristojbin o konvertovanju tirjatev posojilnih.

2. Poročilo odseka obrtnega o predložitvi vladni, tikajoči se urejenja bratovščin, ki so se, ali se še bodo ustvarile po občem zakonu rudarskem.

Koj v začetku seje prosi posl. dr. Engel (Mladočeh) predsedništvo, da se predložba o zidarstvu še v tej sesiji reši. Govornik toži z ostrimi besedami, da se mnogo važnih stvari neresenih odlaga. Sedaj smo, pravi poslanec, na pragu v debato budgetno in čuje se celo, da se hoče sesija koj po končani debati budgetni končati. Govornik zahteva, da se rešijo predložbe o regulativu hranilničnem, o odškodovanju, ki jo utrpe po krivem z zaporom kaznovani, o delu v prisilnicah, o krošnjarstvu, obrnavanju sumarnem tarifi, odvetniški, restituciji davka pivnega, reformi tarife železniške, zaprečenji pijanstva, reformi volitev za Moravsko itd. Vse to še čaka rešitve.

Predsednik dr. Smolka pravi, da mu je samemu neljubo, da se stvari tako odlašajo. V izgovor mu je, kakor navadno, predolgo debatovanje poslancev, ki požre toliko časa. Najljubše bi mu bilo, to si lahko mislimo, da bi se vse predložbe vladne sprejele brez vsake debate.

Poslanec Zallinger pritrdja popolnoma dr. Englu, prosi pak še, da se stavi tudi davek borzni na dnevni red. Potem polemizuje zaradi davka hišnega, katerega olajšanje vladi nikakor ne diši. Če se davek ne more prej olajšati, da se dobi novih dohodkov, naj se vzame denar tam, kjer ga je dosti, a ne od revnega kmeta, katerega uničijo z eksekucijami.

Govornik opozarja potem tudi na počitek ob nedeljah in vprašanje šolsko. To so stvari, katerih se je treba, kot jako nujnih, hitro poprijeti.

Potem se prične debata generalna o predložitvi vladni, tikajoči se konvertovanja terjatev posojilnih.

Poslanec Lienbacher želi, da se uredi postava definitivna, ne zopet kaka provizorična

Poslanec Hevera predlaga resolucijo, vsled katere naj se dolg konvertovani, če ni nad 2000 gl., od davkarj I. inštanca kar najhitreje reši.

Potem govori poročevalec vitez Gniewosz.

Generalna debata se konča in vsprejme debata specialna

Po nekaterih manjših interpelacijah, konča se seja.

Prihodnja seja 21. februarja 1889. ob 11. uri dopoludne. Posebno zanimivo je štrajkovanje poslancev tirolskih. Zbrali so se namreč 14. t. m. vsi poslanci tirolskega kluba Hohenwartovega in sklenili, da bodo sporazumno delovali v vprašanji davka hišnega. Prvomestnik kluba, grof Hohenwart, naj razloži vladi njih ravnanje in zahteve, ter pove, da poslanci tirolski ne opuste predloga Kathreinovega, da zahtevajo pomoči večine zborniške in da naj komite eksekutivni desnice podpira in naglašja njih zahteve pri vladi. Oni pričakujejo, da bude vlada ustregla prejasnim zahtevam dežele tirolske, in če bi morali poslanci tirolski uporabiti najsikrajnejše sredke parlamentarne.

Kakor sem že poročal, živimo prihodnji teden, (vsaj koncem njega) že v generalni debati. Tudi tu odmeval bode po dvorani zborniški glas poslanca našega.

Na Dunaji 22. febr. 1889.

V včerajšnji seji bila na dnevnem redu, kakor sem že poročal, specialna debata o predložitvi vladni, tikajoči se konvertovanja terjatev posojilnih. Srečno se debata specialna ni rešila, kar je bilo pač nemogoče. Odsek budgetni izdelal je poročilo svoje tako, da ga zbornica ni mogla po krajšem obravnavanju posameznih paragrafov vsprejeti.

Že § 1. vsprejel se je jako spremenjen. Olajševanja pri konvertovanju glede pristojbin so se namreč jako razširila. Isto tako se je k § 2. stavilo več važnih predlogov premembnih. In poročevalec Gniewosz predlagal je sam, zlasti videč, da glasuje precejšno število desničarjev z levico, da naj se odda cela predložba nazaj odseku budgetnemu. Predlog se je seveda takoj vsprejel. Na vrsti je bila potem postava o bratovščinah, ki so se, ali se šele bodo uredile po občem zakonu rudarskem. Poslanec dr. Plener prosi, da se stvar preloži na drugo sejo, ker se poslanci o tej zadevi neso mogli dovolj pripraviti! — Predlog njegov se vsprejme in seja konca.

Denašnja sejo prične predsednik koj po 11. uri. Mej ulogi je nekaj jako zanimivega. Koroški poslanci so namreč podali peticijo, ali bolje protest, proti znanemu predlogu g. dr. Ferjančiča, zahtevajočemu, da se premeni na Koroškem volilni red v državni zbor. Peticija ta zlegla se je na Koroškem v naročji slavnega „bauernbunda“, ki nam je že po tolikih svojih protestih proti slovenščini v šoli dobro znan. V protestu pravi se, da se z volilno reformo hoče le nemir napraviti v mirni Koroški itd.

Poslanec Ghon predlaga, da se priloži ta peticija zapisniku stenografičnemu. Desnica in zlasti tudi naši gg. poslanci glasovali so za predlog. Prav dobro. Naj se vsaj izve, kaj je „bauernbund“ sko-

val in kaj navel proti Ferjančičevemu predlogu. Dobimo torej to peticijo s stenografičnim zapisnikom vred in prihodnjič poročam o tem natančneje.

Potem prosi poslanec Hausner, da se najprej obravnava dalje o predložitvi konvertovanja in da naj referent Gniewosz poroča, kake spremembe ukrenil je odsek. Predlog vsprejme se jednoglasno. Poročevalec navaja potem vse spremembe, katere je sklenil odsek budgetni. Prestrojilo se je marsikaj in odsek opravil je svojo dolžnost. Cela postava vsprejme se potem v drugem čitanju.

Potem se prične debata generalna v že omejenih postavah, tikajoči se urejenja bratovščin.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. februarja.

V državnem zboru začne se koncem tega tedna budgetna debata. Razni klubi imeli so že posvetovanja, kako hočejo postopati ob budgetnej debati. Nemški konservativci bi poprej radi vedeli, kako misli vlada o šolskem vprašanju, nego se začne posvetovanje o državnem proračunu v zbornici. Nekaj konservativnih poslancev celo hoče glasovati proti budgetu, ako vlada ne obljubi, da kmalu predloži nov šolski zakon, kakeršnega želé. Večinoma nemških konservativcev bode pa pač glasovala za budget, ker dobro ve, da sami brez vlade in brez podpore drugih klubov desnice nič ne dosežejo.

V soboto zvečer so se v Budimpešti opozicijonci posvetovali, da osnujejo ligo **ogerskih** patrijotov. Temu shodu so se že predložila pravila francoske lige patrijotov, katere je poslal Deroule. S tem, da Madjari hočejo osnovati ligo po francoskem vzgledu in tako prijazno občujejo s Francozi, so se močno zamerili v Berlinu. Bismarckovi listi jim zato že levite bero. „Novoje Vremja“ se pa že piše z Dunaja, da nekatere osebe v Budimpešti spoznavajo, da je za madjarski narod nemštvo bolj nevarno nego rusovstvo in so zaradi tega že za zvezo z Rusi. To se pa nam ne zdi prav verjetno.

Vnanje države.

Pogajanja mej **Rusijo** in **Vatikanom** bodo nekda kmalu končana. Rusija se je sporazumela z Vatikanom, da se bodo biskupije drugače razdelile bolj z ozirom na narodnost. V teh biskupijah se potem ne bode več v gimnazijah poučevala poljščina in tudi v cerkvi se ne bode rabila, ker bode v njej prebivalstvo samo rusko. V dveh biskupijah se bodo katoliški prazniki praznovali istočasno s pravoslavni. Poljaki seveda ne bodo poseben zadovoljni s tako preustrobo škofij.

Bivši bolgarski knez **Aleksander Battenberški** poročil se bode baje z neko pevko v gledališču v Darmstadtu. Jedenkrat je mislil vzeti neko prusko princesinjo, pa je to Bismarck preprečil z ozirom na Rusijo. Bismarcku bode torej prav, če se Battenberžan oženi z gledališko pevko. Pa tudi Ferdinand Koburški bode vesel. To bode dokaz, da princ Aleksander ne misli več na bolgarski prestol. Ko bi še kdaj mislil biti knez, bi gotovo skušal dobiti kako princesinjo v zakon.

Da so **Francozi** bombardovali pozicijo **ruskega** svobodnega Kozaka Ašinova, temu je bilo povod to, da se je bil izkrcal na ozemlje, ki je francosko, ter je bil razvil zastavo rusko in se ni hotel pokoriti francoskim oblastvom. Sedaj se bode Ašinova ekspedicija nazaj vrnila. Do Sueza prepelje je neka francoska ladja.

bilo pri ostalih tovariših! K drugemu jedva pri-gaziš čez blatno dvorišče, pri strani za ogoljenimi španjskimi stenami smrči sluga; na tleh — gnjila slama; na ognjišču — čevlji in dno kozarca napolnjeno z mazilom za čevlje; v sobi sami — polomljena l' hombre-miza popisana s kreda, na mizi kozarci do polovice napolnjeni s hladnim, temnorjavim čajem; ob steni — širok, polomljen, za mazan divan; na oknih — pepel iz pip... Na nerodnem, trhljem stolu sedi gospodar v spalni suknji travnate barve, z malinastim, plišovim ovrtnikom, in v izšiti jermolki azijskega kroja. Polég gospodarja pa smrči brezobrazno debel in brezkoristen pes z mednim ovrtnikom... Vse dveri so vedno na iztežaj odprte...

Fedor Fedorovič priljubil se je svojim novim tovarišem. Obljubili so ga zbok dobrodušja, skromnosti, toplosrčnosti in prirodnega nagnjenja k „vsemu krasnemu“ — skratka, za vse kar bi se jim pri drugem častniku zdelo morda neumestno. Kisterja imenovali so lepo dekletce in vedli so se napram njemu nežno in krotko. Jediní Avdēj Ivanovič gledal ga je po strani. Nekdaj prišel je po vaji Lučkov k njemu zlahka stiskaje ustne in razširjaje neresnici.

— Zdravstvujte, g. Knaster!

Kister pogledal ga je začujeno.

— Moj poklon, g. Knaster, ponovil je Lučkov.

— Mene zovó Kistra, milostivi gospod.

— Saj pravim, g. Knaster.

Fedor Fedorovič pokazal mu je hrbet in šel domov. Lučkov pogledal je z nasmehom za njim.

Drugi dan pristopil je po vaji zopet h Kisterju.

— No, kako se vam godi, g. Kinderbalzam?

Kister se je razjaril in ga pogledal naravnost v obraz. Male, žolčaste oči Avdēja Ivanoviča zasvetile so se od zlobne radosti.

— Z vami govorim, g. Kinderbalzam.

— Milostivi gospod, odgovoril mu je Fedor Fedorovič: — meni se vidi vaš dovtip neumen in neprilichen — slišite li? neumen in neprilichen!

— Kdaj se biveja? vprašal je mirno Lučkov.

— Kadar hočete... za moj del jutri.

Drugo jutro sta se dvojejevala. Lučkov je lehkó ranil Kisterja in na skrajno začujenje sekundantov pristopil k ranjencu, prijel ga za roko in ga prosil odpušcanja. Kister presedel je doma dva tedna. Avdēj Ivanovič šel je nekolikrat pohodit bolnika, in po ozdravljenji Fedora Fedoroviča sprijateljil se je z njim. Se mu je li ponravila odločnost mladega častnika, se je li prebudilo v negovi duši čuvstvo podobno kesanju — težko je rešiti... a izza dvoboja s Kisterjem se Avdēj Ivanovič niti ločil ni od njega in nazival ga je sprva Fedor po-

tem tudi Feda. V njegovi prisotnosti delal se je družega človeka in — čuda! ne v svojo korist. Pristajalo mu ni biti krotak in mehak. Sočutja vender ni mogel v nikomer vzbujati: usoda njegova bila je že taka! Pripadal je številu ljudi, katerim je nekako dano pravo gospodstvo nad drugimi, a priroda odpovedala mu je darove — potrebno priboritev takega prava. Ne uživši vzgoje, ne odlikuje se z umom ne moral bi slačiti se, morda je njegova jeza izhajala sosebno iz spoznanja nedostatkov njegove vzgoje, in želje, da se ves skrrije pod neizpremenljivo lico. Avdēj Ivanovič skušal je sprva prezirati ljudi, potem opazil je, da ni težko jih preplašiti in v istini jel jih je prezirati. Lučkovu je dobro delo prekinjati s samim pojavljanjem svojim vsak ne popolnoma surov razgovor. „Ničesar ne znam in ničemur se nesem učil, tudi sposobnostij nemam“, mislil je pri sebi: „torej tudi vi ničesar ne znajte in ne razkazuje svojih sposobnosti pri meni...“ Kister je morebiti radi tega mogel Lučkova izvoditi iz njegove vloge — ker do njegovega spoznanja pretepin ni srečal nobenega človeka v istini „idealnega“, to je brezkoristno in dobrodušno pečajočega se z ideali in poleg ponižnega in ne samoljubnega.

(Dalje prih.)

Kako bodo razsodili trije prvi angleški sodci Parnellovo pravdo proti časniku „Times“, se ne ve. Nekaj časa se je stvar sukala za Parnella jako neugodno, sedaj se je pa zasukala nekaj na bolje. Pokazalo se je, da človek, ki je uredništvu omenjenega lista prodal omenjene liste, ni posebno pošten. Pokazalo se je, da je ta mož od več strani prejel denar. Pisma je poprej ponujal drugim uredništvom, pa jih neso hotela kupiti, ker mu ne zaupajo. Parnellov zastopnik je dokazal, da so v pisnih iste jezikovne napake, kakor jih prodavalec pisem dela v govorjenju. Zato je precej verjetno, da jih je sam ponaredil. — V obeh zbornicah se je že začela adresna debata, v gornji tudi že končala s tem, da se je vsprejela adresa. V spodnji zbornici bode pa dlje trajala. Da bode nazadnje v zbornici dobila vlada večino, je gotovo. V spodnji zbornici imajo vladni pristaši sedaj 382 glasov, opozicija pa 288 glasov. Vlada ima torej 94 glasov večine. V resnici je pa za vladno razmerje še nekaj ugodnejše, ker je več irskih poslancev zaprtih. Od zadnjih občnih volitev se je razmerje za vlado nekoliko poslabšalo, ker so skoro vse dopolnilne volitve za vlado neugodno izpale. Izprva je imela vlada 118 glasov večino.

Nemški državni komisar v vzhodni Afriki se ne bode smel utikati v upravo vzhodne-afriške družbe in njene carinske naredbe. Samo tedaj, če bi videl, da se družba ne ravna po pogodbah ali pa da bi njeno postopanje utegnilo vzbuditi nevoljo mej domačini, bode smel zahtevati, da družba drugače postopa. Smel bode tudi zahtevati, da se odstranijo uradniki družbe, katerih prisotnost v Afriki bi utegnila vzbujati nevoljo domačinov ali pa motiti red v deželi.

Dopisi.

Iz Borovnice 24. februarja. [Izv. dopis.] Preteklo nedeljo dne 17. februarja napravilo je naše bralno društvo plesno veselico s tombolo. Z veseljem nam je beležiti, da se je obnesla prav dobro. Vidi se, da se tudi prosto ljudstvo poleg gospode rado udeležuje zabav, ki mu blažijo srce. Veselico počastilo je mnogo odličnjakov z Vrhnike, in prav prijetna dolžnost nam je, na tem mestu se jim zato dostojno zahvaliti. Isto tako izrekamo najtoplejše zahvalo gospodom pevcem za krasno petje, katero je prav mnogo pripomoglo do tako izvrstne zabave. Ob enem pa nam je omeniti veledušni čin gospoda Josipa Kržižiča, trgovca v Borovnici, kateri je iz lastnega nagiba daroval za „Sokolski dom“ celi železniški voz (vagon) ali pa veliki čoln opeke. — Slava mu! Narodnjaki, posnemajte ga!

Iz Šmarja pod Ljubljano 24. febr. [Izv. dopis.] Danes imeli smo v gornjih prostorih g. Ogorelca, gostilničarja na Škofelji, veselico, katero nam je priredila ondota požarna bramba. Razven izbornega petja, s katerim so nam domači pevci kratili večer, omenjati mi je s posebno pohvalo deklamacije, s katero je gospodičina M. Ogorelec nas resnično presenetila, kajti poleg pravega poudarka pokazala je mlada deklamovalka veliko spretnost za živalno pristno deklamovanje. Kar se pa tiče nagovora, bi pač želeli, da bi bil skrbnejše sestavljen in da bi se zlasti ogibali izrazov, kakor na primer „feršpetenke“ in da bi se citati iz obče znane pesnice „Slovenec, tvoja zemlja“ bolj posrečili.

Iz Ormoža 24. februarja. [Izv. dop.] V nedeljo 17. t. m. zborovala je naša kmetijska podružnica v dvorani gostilne „Pri solnci“. Udeležilo se je mnogo družbenikov in vrlih kmetov iz okolice in sosednih župnij. Predsedoval je gosp. načelnik dr. Ivan Gršak, ki vse navzočne presrečno pozdravi in potovalnega učitelja g. Frana Matjašiča predstavi. V prvo se odobri zapisnik zadnje seje ter se več poročil prečita ali kratko omeni. Kratko letno poročilo g. predsednika je bilo z veseljem vsprejeto, kakor račun g. D. Žižek-a denarničarja podružnice.

Vseh dohodkov je bilo 57 gld. 5 kr.; centralnemu odboru se je odposlalo 50 gld. 51 kr. tako, da v blagajnici ostane 6 gld. 54 kr. zraven še hranilna knjiga s 25 gld. in nekaj letnine se ima še dobiti. Račune so pregledali in odobrili: č. g. Jakob Canjkar, župnik, g. D. Omulec, odvetnik, in g. Martin Ivanuša, kmet in župan.

Zatem govoril je g. Fr. Matjašič, potovalni učitelj Mariborske vinorejske šole o sadjarstvu.

Razlagal je o pogreških, ki se delajo pri sadjarstvu in potem razjasnjeval, kako se naj vzreja divjaki, kako se naj cepijo, presajajo in zasajajo, kako jim moramo gnojiti, kako obrezovati in kako sad zbirati. Navedel je dalje plemena za ta okraj in priporočil tista, ki so za kupčijo najboljša. Ker je gospod Matjašič nekatere teh opravil tudi prak-

tično na vrtu pokazal, imel je njegov govor pazne poslušalce.

Ko mu gosp. predsednik po končanem govoru v imenu podružnice in vseh navzočih zahvalo izproži, zadoni govorniku mogočni „živio“. Domača beseda pač mnogo pomaga. Zastopnikom podružnice k 65. občnemu zboru kmetijske družbe izvoli se letos le jeden in to g. dr. Ivan Gršak, v posebnem slučaju za namestnika gosp. Alojzija Mikl, trgovec v Ormoži, pod navadnimi pogoji. Prilično je pri tem zborovanju Ormoški odsek konjerejskega društva obdaroval dva hlapca Martina Zorjana v Ormoži in Martina Zadravca v Loperčicah, za pridno ravnanje in odgojevanje konj z darili istega društva vsakega z enim cekinom. Darili sta oba vesela in zahvalno vsprejela. Ko se še nekateri predlogi pretresujejo nekaj društvenine uplača in nekaj novih udov vsprejme, zaključí g. predsednik, zahvaljevaje se za skazano mu čast z izvolitvijo v zastopnika podružnice, sejo ter posebno besede g. Matjašiča v izpolnitev priporočuje.

A. Poreger, tajnik.

Domače stvari.

— (Pred upravnim sodiščem) bode dne 6. marca ob 11. uri javna ustna obravnava o M. Veršca in Ivana Zupanca pritožbi proti namestništvu štajerskemu v občinsko volilnih zadevah.

— (Slovensko gledališče.) Včerajšnja predstava pričela je z igro „Na kosilu bom pri svoji materi“. Igra je prijetna, dasi nema pravega jedra. Pisana je z uprav francosko lahkostjo, prav zabavno izpolni par četrt ure, s svojim nepričakovanim koncem pa preseneti poslušalca. Predstavljala se je vrlo dobro. V prvi vrsti omeniti nam je, kakor vsekdar gospodičino Zvonarjevo in gosp. Borštnika, potem gospodičino Nigrinova, gg. Danila in Slavka. — Druga točka bila je Brandelova komična opereta „Vzbujeni lev“, katera, dasi že mnogokrat igrana, še vedno prijetno upliva na poslušalca. Gospa Gerbičeva, gospodičina Daneševa, gg. Pavel in Štamear peli in igrali so jednako izborno, kakor pri prejšnjih predstavah te operete. Gledališče bilo je dobro obiskano.

— („Vodnikov ples.“) Žalostni dogodki in vsled tega nastale neugodne razmere bile so vzrok, da je letošnji Vodnikov ples gledčev številu zaostal za svojimi predniki. Prvo četvorko plesalo je 28, drugo 36 parov. Eleganten pa je bil ples izredno in naše krasotice odlikovale so se po jako ukusnih in dragocenih toaletah. Ples trajal je do rane ure. Darila damam bila so jako lepa in slavnemu odboru gre še posebna zahvala, da je čitalniške prostore tako bogato in ukusno okrasil in drapoval.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredilo je včeraj v restavraciji „Hotel Evropa“ svojemu častnemu članu gospodu Srečku Stegnarju pevski večer s plesnim venčkom. Omenjene restavracije obširni in lepi prostori bili so polni občinstva, radujočega se lepega vspeveda, ki se je točko za točko precizno izvajal. Obilica veselice in skromno odmerjeni prostor nam ne dopuščata, da bi podrobneje opisovali posamične, z burno pohvalo vsprejete točke, mej katerimi so se v prvi vrsti odlikovali gospod Medena krasni samospevi in pa Lewov petrospev (Přilétely vlaštovičky), ki so ga izborno peli gospodje Pavšek, Jeršek, Bajec, Tavčar, Malič. Tudi komični prizor (gospoda Jeršek-a in in Perdan-a) je ugajal. Sicer pa treba omeniti, da je društveni predsednik g. Valentinčič v primerenem govoru pozdravil častnega člana g. Stegnarja, poslednji pa se v daljšem in jako vrlem govoru zahvalil in da je čitalnica Idrijska poslala brzojaven pozdrav. Po končanem programu bil je plesni venček, trajajoč do belega dne.

— (Pokojnega A. Dreota ostalina.) Gosp. notar Ivan Gogala je že zvršil inventar in ga predložil sodišču. Kakor je iz tega inventara razvidno, iznaša vse premoženje v okroglem znesku 658.000 gld.

— (Včerajšnja maskarada na Vrhniki) bila je v resnici krasna. Zbralo se je bilo dokaj lepih mask, mej katerimi nam je posebno omenjati skupino „culukafrov“. Plesalo se je prav pridno in gotovo bode ta večer ostal pri gospodih, kakor pri damah v lepem spominu. Tudi gledalcem

je bilo dovolj zabave nad prizori, učinjenih p maskah. Vrhnicanje si morajo le čestitati na tako izbornem večeru. Mej plesalci ugledali smo tudi nekaj čilih „Sokolov“, ki so prav lepo dičili družino s svojim elegantnim nastopom v društveni opravi. — Mej počitkom napravila se je šaljiva loterija na korist „Sokolskemu domu“, katere dohodek je znašal 36 gld. Čitalnice in bralna društva, posnemajte pri enakih prilikah vrle Vrhnicanje!

— (Samoumor.) V soboto zvečer našel je dijak na Lončarskem potu na Gradu obešenega neznanega človeka delavca. Obvestil je to mestnemu redarstvu. Takoj odšla je policijska komisija z gosp. dr. Illnerjem na mesto in dognalo se je, da je obešenec znani ključavničarski pomočnik 28letni Josip Kosec, ki je že prejšnjo nedeljo z doma izginil, ne da bi vedela mati, kje da je. Obesil se je Kosec za živo veliko ograjo na Lončarskem potu proti Gradu, in videti je bilo, da že dolgo mrtev visi, kajti ropni tiči izključevali in miši pojedle so mu že dokaj mesa raz glavo. Da je bilo samoumorilcu še do življenja, vidi se iz tega, da je hotel vrv z obema rokama od vrata odstraniti, a bilo je že prepozno. Kaj je vzrok samoumora, ni dognano, kajti Josip Kosec ni pogrešal niti službe, niti kruha.

— (Nova pošta.) S 1. dnem marca otvori se poštni urad pri sv. Juriji v Slovenskih Goricah, ki bode imel vsakodnevno zvezo s Št. Lenartom.

— (Na Jadranskem morji) razsajali so pretekle dni hudi viharji in poškodovali veliko trgovskih ladij. Tudi fregata „Laudon“ in topnjača „Hum“ sta poškodovani, zato prideta v Pulj v popravilo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 24. februarja. Kakor se danes čuje, je kralj Nikola Kristića pregovoril, da je umaknil svojo ostavko. Ristić, uvidevši, da sam ne more sestaviti kabineta, je obljubil, da bode kabinet Kristićev podpiral.

Berolin 24. februarja. „Nationalzeitung“ potrjuje, da se je šolsko brodogradnjo odpisalo na Samoo, da kaznuje Matafo.

Dunaj 25. februarja. Gospa Murnikova, dr. Vošnjak, dr. Ferjančič blagovolili so za Ljubljano prevzeti poverjenišvo podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji. Presrečna jim hvala!

Dunaj 25. februarja. Z izrazom najvišjega zadovoljstva ugodil cesar generalnega adjutanta Poppa prošnji in mu dovolil zaradi bolehnosti zaproseni jednoletni dopust s čakalnino (Wartegedühr).

Razne vesti.

* (Žrtva igre.) V Monaku ustrelil se je te dni nek Poljak, kateri je lansko leto novembra meseca priigral 200.000 frankov, a sedaj to svoto in vrhu tega še vse svoje veliko premoženje v igri zgubil.

* (Smrtna obsodba. Pred sodiščem v Temšvaru bil je 21. t. m. kupec Jurij Miloš obsojen v smrt na vešalih, ker je v vasi Hodony 3. decembra m. l. svojo mater in 15letno služkinjo usmrtil s sekuro ter iz materinega žepa ugrabil 10 gld. iz omarice pa 160 gld. Nečloveški sin ubodel je umirajočo mater, ko je oprla nesrečnica vanj svoje oči, še nož v srce. Zlodejec je oženjen; oče treh otrok in je dovršil razun ljudske šole tudi trirazredno trgovsko šolo. Obsojenec priznal je svoj zločin ter pisal svoji soprogi iz ječe skesano pismo.

* (Ubežna morilka.) Iz Požuna se 21. t. m. javlja: Morilka kupčeve gospe Hechtove v Galgoczi pobegnula je včeraj po noči iz tamošnje ječe, da bi umorila svojega ljubimca, kateri jo je ovdil. Po skrbnem in trudopolnem iskanju posrečilo se je žandarmeriji strašno žensko zasačiti v Tököldu.

* (Samoumor.) V Fürstkirchenu usmrtil se je 22. t. m. Aleksander Fay, računovodja in nadporočnik pri 19. honvedskem pešpolku, ker je ta dan polkovnik Rosza nameraval pregledati brigadna skladišča (magazine), katera je samoumorilec upravljal.

Poslano

g. dopisniku „Slovenčevemu“ z Dolenjskega št. 45.

Ako ste poštenjak, pokažite se izza plota, izza katerega me ometavate z blatom, kakeršno se nahaja morda le v Vašej glavi. Jaz sem vsakemu, kdor je hotel, povedal svojo pravo ime, ker obstane pri tem, kar sem pisal. Ako ste i Vi taki imenujte se mi. Dotlej pa neznanega Vas imenujem prostačino in obrekovalca. Ego.

Javna zahvala.

Radostno presenečeni javljamo podpisani vrlim Vrhničanom za gostoljubni vsprejem, velecenjenim krasnim gospodičinam za trud pri prodajanju številnih šaljive loterije na korist „Sokolovemu domu“, gospodu Ivanu Grudnu za nasvet in podporo pri loteriji; svojo najprisrčnejšo zahvalo. — Na svidenje!

V Ljubljani, dne 25. februarja 1889.

Deputacija „Ljubljanskega Sokola“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

18. februarja.

Pri **Maličih**: Herzman, Frisch in Loos z Dunaja — Radlio pl. Radis iz Gradca — Buchler iz Trsta. — Musch iz Schönaue. — pl. Hügel z Dunaja. — Pleiss iz Remšena.

Pri **Stonu**: Wurst iz Bistrice. — Hirschfeld, Jonasch z Dunaja. — Györi z Dunaja. — Schleimer iz Kočevja. — Lukoschitz iz Gradca. — Henkel in Herz z Dunaja. — Reuter iz Brna.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	4.50	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4.33	Jajce, jedno:	2
Oves,	2.83	Mleko, liter	8
Ajda,	4.16	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4.33	Telečje	46
Koruza,	5	Svinjsko	50
Krompir,	2.32	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišaneč.	48
Grah,	13	Golob	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo, kgr.	82	Slama,	232
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	660
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	425

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. febr.	7. zjutraj	729.6 mm.	— 8.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	729.5 mm.	— 1.6° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	730.9 mm.	— 7.4° C	sl. vzh.	jas.	
24. febr.	7. zjutraj	732.7 mm.	— 15.0° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	731.8 mm.	— 2.4° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	733.0 mm.	— 7.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 5.4° in — 8.3°, za 5.3° in 8.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.50	83.75
Srebrna renta	83.95	84.05
Zlata renta	111.20	111.35
5% marcna renta	99.05	99.25
Akcije narodne banke	887	885
Kreditne akcije	313	314.50
London	121.15	121.20
Srebro	—	—
Napol.	9.57 1/2	9.57 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.17 1/2	59.15
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 137	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	50
Ogerska zlata renta 4%	101	75
Ogerska papirna renta 5%	94	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 123	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75
Kreditne srečke	100 gld. 184	75
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	133
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	235

Stev. 3201.

Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je v svoji seji dne 13. t. m. sklenil,

da je za pokritje izvanrednih troškov mestne občine Ljubljanske od 1. januarja 1889. l. naprej pobirati 6% no doklado na vso predpisano svoto neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred.

To se v zmislu §. 43. obč. reda za Ljubljano nanaša z dostavkom, da mora vsak, kdor misli, da se mu s tem sklepom krivica godi, svoje ugovore zoper njega uložiti **do 10. dne marca t. l.** pri magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 21. dan februarja 1889.

Župan: Grasselli.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Mesto drugega naznanila.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsegamogočnemu dopalo, našega ljubljene brata, oziroma ujca, gospoda

MAKSA JENKO-TA

po kratkem mučnem bolehanji, v 49. letu svoje dobe, danes ob 3. uri popoldne hipoma pozvati k sebi v oni boljši svet.

Pogreb bo v torek zjutraj ob 9. uri.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v Trnovem v farni cerkvi.

Pokojsnik bodi priporočen v blag spomin.

V TRNOVEM na Notranjskem, dne 24. februarja 1889.

(149)

Žalujoča rodbina Jenko-Šabec.

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo izrekam vsem prijateljem in znancem za mejo boleznijo mojega sina mi skazovano sočutje. Isto tako vsem darovateljem krasnih vencev, gg. pevcev in mnogobrojnim spremljevalcem k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 25. februarja 1889.

(150)

Josip Zaman.

Št. 3409.

(142—2)

Razglas.

V zmislu §. 15. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887. l., dež. zak. št. 22) se javno naznanja, da so

imeniki volilnih upravičencev

za letošnje dopolnilno volitev občinskega sveta sestavljeni in da se smejo od danes naprej 14 dni tukaj pregledavati in zoper nje ugovore ulagati.

O pravočasno uloženi ugovori razsoja bo občinski svet.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 22. dan februarja 1889.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

(140—2)

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa** iz **Št. Valentina** (56—8)

c. kr. privilegovana nepremočljiva

hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld., 1/4 škatlje 50 kr., 1/2 škatlje 25 kr., 3/4 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno ornilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalec rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije; v Ljubljani pri gg. **Schusnig-u & Weber-ju** in **A. Krisper-ju**. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za **ponudbe v razprodajanju**, kjer se ni založb

== Najnovejšo leposlovno delo! ==

NARODNA KNJIŽNICA.

I. ZVEZEK.

POBRATIMI.

Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.

Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.

Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v družih knjigarnah.

V vseh trafikah.

(96—1)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI

LE HOUBLON

FRANCOSK FABRIKAT

CAWLEY-a & HENRY-a v PARIZU.

! PRED PONAREJANJEM SE SVARI !

Odlikovano: v Londonu, Parizu (v Italiji), Budimpešti, Košicah, Pragi, Taboru, Černovicah itd. itd.

Pozornosti vredno za trgovce!

Ponujam za postni čas svoj

I^a Liptovski jesenski ovčji sir

v lesenih škatljah po 10 do 70 K. — Pri 100 K 10% tara, netto cassa, od **Liptó-Rosenberg**. — Nadalje

1 poštna škatlja

I^a Liptovskega jesenskega ovčjega sira

1 poštna škatlja

I^a Lipt. karpatskega surovega masla

brez stroškov na vsako poštno postajo. — Priporočujoč se za mnoge naročbe z velespoštovanjem

Prva Liptovska parna sirarija

Peter Makovicky.

Liptó-Rosenberg, Gor. Ogersko.

(122—2)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.